

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnističu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

SLOVENEČ

Inserati:
Enostop. petivrsti (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več ko trikrat . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izveniši nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravišтво je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona štev. 188.

Mesto Celje.

Iz Celja, 30. marca.

Najlepši dokaz našega napredka v Celju je „Narodni dom“. Vsakdo, ki je bil le enkrat v Celju, bo to ponosno palačo v zapadnem delu mesta za vedno v spominu ohranil. In „Narodni dom“ celjski bo še poznim rodovom pričal o času, ko so se Slovenci celjskega okrožja gmotno na lastne noge postavili. V „Narodnem domu“ je posojilnica, eden največjih denarnih zavodov te vrste južno od Donave, ki vsak dan toliko srednješolskih dijakov nasiti, ki slovenskemu dijaku tudi na univerzi pomaga, ki je ustanovila nekaj štipendij za pravne praktike in je že mnogo žrtvovala v na rodne svrhe. Isto velja o južno-štajerski hranilnici, ki se nahaja tudi v „Nar. domu“ in ki je, akoravno še mlada, že nekaj štipendij za slovenske dijake ustanovila.

V „Narodnem domu“ imajo svoj sedež vsa slovenska društva, katerih je po našem seveda nemerodajnem mnenju prej preveč, kot premalo. Da jih naštejemo le nekoliko: „Čitalnica“, „Pevsko društvo“, „Sokol“, „Narodna godba“ itd. In življenje v teh društvih je jako zdravo in krepko. V jesenskem in zimskem času skoraj ni večera, da bi ne bilo kake odborove seje, kake vaje, kakega posvetovanja, kake predstave. V „Narodnem domu“ je velikanska dvorana, ki nam nadomešča gledališče. Najbolj veselji pojav v našem narodnem življenju je, da je ta dvorana navadno polna, kadar se igra. Gledališke predstave v „Nar. domu“ so za narodno prebujo nižjih slojev velikanskega pomena, in na to opozarjamo posebno merodajne kroge. V „Nar. domu“ je razven več stanovanj za zasebnike tudi več prodajaln in gostilna. Obžalovati je, da se tej ne more privaditi kmečko ljudstvo. Tej neveseli prikazni je deloma vzrok neugodna lega gostilne, deloma druge razmere, o katerih ne bom tukaj razpravljati. „Narodni dom“ je naravno središče ne le celjskih Slovencev, ampak Slovencev celega celjskega okraja. „Narodni dom“ je vidno znamenje celjskega slovenstva.

To so solnčne strani v bitju in žitju

celjskih Slovencev. Da ne manjka tudi senčnih strani, kdo bi se temu čudil; saj ni nič popolnega na tem svetu. In tu moramo pred vsem konstatirati, da nismo v mestu samem od otvoritve „Narodnega doma“ prav nič napredovali. Radi pripoznamo, da je boj, katerega bojujejo celjski Slovenci, hud, in da je njih pozicija v tem boju jako neugodna. Slovenci se morajo bojevati proti nasilstvu vlade, ki ne imenuje za Celje nobenega uradnika, ki ni prej prisegel na nemško-nacionalno zastavo. Celo v takozvani liberalni eri je bilo med sodnijskimi uradniki najmanj 50 odstotkov Slovencev. In dandanes? O drugih uradih in o šolah niti ne govorimo. Körberjeva vlada je uporabljala vsa sredstva, da obdrži na krmilu nemško-nacionalno stranko. Še brezobzirneje se vede v tem boju celjski magistrat in občinski svet, ki ima kot zastopnik avtonomnega mesta sto in sto sredstev, da se obdrži na krmilu. Saj prebivalstvo mesta je v pretežni večini slovensko. Tudi pri tistih obrtnikih, ki se morajo vsled pritiska od magistrata izdajati za Nemce, še živi slovenska govorica, deloma celo še slovenska narodna pesem, sploh bje jim še srce za slovenstvo. Pa kako dolgo še? V tem rodu še morebiti, prihodnji rod bo že popolnoma nemški. Merodajni krogi naj tedaj resno premišlujejo, na kak način bi se dali ti krogi pridobiti za slovenstvo. S sredstvi, katera smo uporabljali do sedaj, nismo prišli naprej. In saj ni čudno! Udrihati čez nje, jih le javno v kakem listu kot nemškutarje ožigosati, ali jih v miru pustiti, rekoč, „a, ta in ta je nemškutar!“, to je lahko. Težje bi bilo med nje hoditi, z njimi stika iskati, spoznavati njih mišljenje, jim svetovati, eventualno tudi pomagati. Tako delovanje bi bilo jako zaslužno za tiste mlade gospode, ki hočejo nekaj postati narodni voditelji in ki deloma že silijo v ospredje. Prišel bo čas, in morebiti ta čas ni več tako oddaljen, ko se bo začel, kakor v Gradcu, hud boj zoper nemško-nacionalno gospodo na celjskem magistratu, in tedaj moramo pripravljati biti.

Gledati moramo, da bo v tem času vse, kar še malo slovensko misli in čuti, na naši

strani. To se bo pa le tedaj zgodilo, če ne pridemo popolnoma iz kontakta s temi sloji. Čas predsodkov bo minil in porok temu je izrek nekega nemškega Gradčana (Trummerja), ki je pred kratkim nemško-nacionalni gospodi pri nekem volilnem shodu v lice zabrusil: „Od nemštva ne moremo živeti.“ (Von Deutschtum können wir nicht leben.) In še le tedaj, ko bomo celjske domače obrtnike, ki so itak Slovenci, pridobili za slovenstvo, še le tedaj bo celjsko slovenstvo temeljilo na zdravi in krepki podlagi. S tem seveda nočem trditi, kakor da bi se ne bil nobeden novo došlih slovenskih obrtnikov obnesel, ne — večina njih prav dobro uspeva, a koliko je bilo tudi takih, pri katerih so celjski denarni zavodi in drugi zasebniki napravili bridke izkušnje. Ni nam neznano, da bi marsikateri obrtnik in trgovec, ki je po rojstvu Slovenec, rad z nami potegnil, a boji se šikan od strani magistrata, boji se, da bi mu nemško misleči hišni posestnik ne odpovedal stanovanja in prodajalnice. A v tem oziru se razmere od leta do leta boljajo; ravnokar je kupil znan narodni trgovec veliko hišo, zveza slov. posojilnic postavila si je letos krasno poslopje v Schillerjevi ulici, in posojilnica ima že dve stavbišči pripravljeni, kjer se bodo prej ali slej dvigale slovenske hiše, pripravljene slov. obrtnikom in trgovcem. V tem obziru bo tedaj precej vsaj za prvo silo skrbljivo; potrebno je le še, da privedemo celjske obrtnike, ki so itak vsi kakor sem že omenil, sinovi slovenskih mater, zopet nazaj v naročje matere Slovenije. In v to pomozi Bog!

Rusko-japonska vojska.

Japonci so iznova pričeli prodirati. — Nova bitka?

London, 1. aprila. Tukajšnje japonsko poslanstvo priobčuje danes sledečo brzojavko iz Tokia: Včeraj je došlo sem poročilo, da je videl neki domačin, ki je prišel v smeri od Hajluna, 87 milj jugozahodno od Kirina, da so se Rusi in Hunhuži (?) pod polkovnikom Maditovom umaknili iz okoličnice Hajluna proti severu. Sovražnik se sedaj zbira proti Kirinu.

Pariz, 1. aprila. „Echo de Paris“ poroča iz Peterburga: Sovražne čete, nahajajoče se 30 km. južno od ruskih postojank so se zadnje dni nenavadno ojačile. Pričakujejo napada na ruske postojanke. — Tudi druga znamenja kažejo, da se bliža zopetna japonska ofenziva. Močne tolpe Hunhuzov neprenehoma obkrožujejo ruske prednje straže. Nekaj nočnih napadov na prednje čete je bilo z uspehom odbiti.

Kolin, 1. aprila. „Kölnische Ztg.“ poroča iz Harbina: Včeraj so se južno od Kirina vršili boji prednjih straž. En japonski oddelek je v poizvedovalno svrhu napadel čete generala Miščenska. Japonci so bili odbiti. Vedno prihajajo nova ojačenja za Japonce.

Peterburg, 1. aprila. Peterburški brzojavni urad poroča iz Gunšulina danes: Japonci postajajo v svojem veselju nad našim umikanjem vedno predrznejši. Dne 29. marca je napadla japonska patrolja na desnem krilu mali ruski oddelek. Ruska konjenica Miščenkovega oddelka sovražnika ni le z labkoto odbila, ampak vjela celo sedem Japoncev.

Peterburg, 2. aprila. Iz Mukdena poročajo: Japonci so zopet resno pričeli zasledovati Ruse. Vrše se neprestano medsebojni boji. Rusi zadržujejo Japonce, dokler niso vse njihove čete v varnosti. To stane mnogo žrtev na konjenici. Kurokijeva armada razvija živahno delavnost ter poizkuša najbrže zopet obširno akcijo.

Položaj ruske armade.

Pariz, 31. marca. „New-York-Herald“ poroča iz Peterburga: Iz Harbina poročajo: Upati je, da se je japonsko prodiranje vsaj kar se tiče večjih sil, ustavilo že pred osmimi dnevi. Manjši sovražni oddelki sicer res obkrožujejo ruske zadnje oddelke. — Močne ruske konjeniške čete sedaj stražijo gornji tek reke Ljao in mongolsko mejo. Rekognoskacije sibirskih strelcev, pri katerih je prišlo do več hudih bojov s sovražnikom, so dognale povsodi, da se močnejši sovražni oddelki ne nahajajo v bližini ruskih postojank. Odkar je Linevič prevzel poveljstvo, je prišlo v celo armado novo, sveže in samozavestno življenje — Nadpoveljnik vsak dan nadzoruje prednje straže in čete ga navdušeno pozdravljajo. V generalnem štabu so prepričani, da v bližnjem času ni pričakovati važnejših vojaških operacij.

Angleška se boji!

Berolin, 2. aprila. „Vossische Zeitung“ poroča iz Londona: Na Angleškem splošno žele miru. Presenetljivi uspehi Japoncev na celi črti, ki so prišli celo Angle-

LISTEK.

Rimsko pismo.

Rim, 27. marca.

Velikanski spomenik, katerega že toliko let postavljajo Viktorju Emanuelu v Rimu, nima sreče. Neznanske vsote so že zazidali v to monumentalno zgradbo, a vendar stvar neče iti naprej, in Rimljani se že sami norčujejo: Pol več časa rabijo arhitekti, da postavijo Viktorju Emanuelu spomenik, kakor ga je on rabil, da ustvari zedinjeno Italijo. Zdaj stoje zopet pred novim problemom. Kip kraljev na konju stane 400.000 lir in bo kmalu dogotovljen. Pisatelj Ujeo Ojetti je pa spominski odbor opozoril na nekatere napake: zlasti nasprotuje vsem postavam estetike, da hočejo v to strogo grško-italijansko zgradbo postaviti kralja v sedanji vojaški opravi s peresom na klobuku, v širokih hlačah, z moderno sabljo itd. Torej proč z njim! Komisija se je dala prepričati in grof Sacconi, ki vodi zgradbo, je že naredil proračun za nov kip, ki znaša tudi 400.000 lir z alegorične skupino vred. Viktor Emanuel bi se tu repre-

zentiral kot nekak Mark Avrelij. Za proračunje proračunavajo še 250.000 lir.

Italijansko časopisje opozarja vedno bolj na Balkan. Po Mürtstegskem dogovoru sta Avstrija in Rusija vzeli v svojo skrb izvršitev reform na Balkanu. Vojska z Japonci je odvrnila Rusijo od Balkana in zdaj ima edino le Avstrija priložnost, da razširi svoj vpliv na Balkanu. Italija se čuti tudi poklicano, da bi kaj „reformirala“ na Balkanu, in zato išče poti, da bi postavila tam svojo nogo na suho. Zlasti obisk avstrijske mornarice v Carigradu, ki je imel brez dvoma ta namen, sultanu poklicati v spomin obljubljene reforme, so v Italiji jako neradi videli. „Tribuna“ že piše, da mora Rusija stopiti v dogovor z Italijo glede Balkana. Zato so postali Italijani tudi naenkrat jako prijazni Rusiji, kar gotovo ne izvira le iz človekoljubja.

Vojno ministrstvo pa išče kredita 200 milijonov lir „za utrjenje severne in vzhodne italijanske meje in za adriatsko obrežje“. Namen tega posojila je brez dvoma obrnjen proti Avstriji. Odločitev za avstrijski ali italijanski vpliv na Bal-

kanu bo padla na Jadranskem morju ali pa na severoitalijanski meji. S tem pa dobi tudi balkansko vprašanje novo lice. Kajti zdaj se ne gre več samo za reforme, ampak za direktni vpliv drugih držav na Albanijo in Makedonijo.

Avstrijski romarji, katerih je 234, so prišli zdravi in veseli v Rim. Prej je šel nekaj dni dež, zdaj pa je vreme krasno, solnce sije gorko in italijansko nebo dela čast svojemu slavnemu imenu. Ravnokar so tukaj tudi Francozi, katere vodi tarbski škof Schoepfer, v katerega škofiji je Lurd. Sv. oče jim je maševal in na vatikanskem vrtu bodo jutri blagoslovili lurško kapelico.

Med katoličani se gibanje razvija polagoma naprej. Sveti oče je obsodil „neodvisne“ krščanske demokrate, ki bi res uvedli pravo anarhijo v katoliško organizacijo, ako jih ne bi bil papež sam posvaril. Pismo papežev do kardinala Svampa je zanimivo zaradi odkritega, prav iskrenega sloga in ker papež tako poudarja, da piše sam iz lastne iniciative in z lastno roko. To naglašja sveti oče, ker so se ti „neodvisni“ vedno izgovarjali, da papež ne

zahteva iste sloge in enotnosti, kakor škofje. Zdaj se je vse zopet pomirilo. Predsednik izvrševalnega odbora katoliškega, grof Medolago Albani, je pozval katoličane, da se naj vpišejo v volilne imenike, torej se mislijo vendar polagoma udeležiti političnih borb.

V Florenci je zboroval ta teden stanek italijanskih občin. Katoličani so se ga udeležili v velikem številu. Prišli so tudi republikanci, ki so stavili jako ekstremne predloge. Pri glasovanju so zmagali katoličani.

Največje zanimanje pa je vzbujala ves čas dolgotrajna ministrska kriza. Fortis je torej vendar postal ministrski predsednik. On je frامason stare šole. Očitno so mu — in kot se kaže — ne brez vzroka razne stvari, ki diše nekoliko po korupciji, a je vse utajil. V zbornici je izjavil 24. marca, da stoji na stališču laške države, da se bo boril za svobodo vesti itd. Ravno s stališča svobode pa se ni mogel izreči sovražno proti udeležbi katoličanov v javnem življenju. Kar je svobodno nemu, bodi tudi drugemu! Sicer je pa jako dvomljivo, ali se

žem nepričakovano, so vzbudili v angleških političnih krogih močno bojazen, glede bodočega razmerja na vzhodu. Sodiijo, da bo angleška trgovina na Kitajskem oškodovana, da, morda celo uničena, ako bo Japonska obvladala vzhod. Japonska bi posebno prepovala uvoz opija. Kot največja moč v Tihem oceanu bi Japonska zahtevala, da dobi rumeno pleme dostop tudi k Avstraliji. S tem bi bila v nevarnosti celo angleška posest. Poleg tega je sedaj prvi cilj japonske politike pridobitev Filipinov. Japonska ščuva Filipince proti ameriški oblasti. Na Angleškem silijo za mir, da preprečijo še večji razvitek japonske moči.

Mobilizacija ruske garde.

Peterburg, 1. aprila. V vojaških krogih glavnega mesta se zatrjuje, kakor poroča „Ruskoje Slovo“, da je mobilizacija druge garde pehotne divizije sklenjena stvar. Ista pojde na bojišče na brž z brigado gardnega topništva. Glede druge divizije korenjenstva ni še ničesar znano.

Bitka pri Mukdenu največja v novem času.

Iz Tokija so dne 31. t. m. sporočili berlinskemu „Lokal-Anzeigerju“: General Nagaoka, podnačelnik japonskega generalnega štaba, je rekel na neki seji orientalskega društva, da je bitka pri Mukdenu ena največjih novjših vojne zgodovine. Bitka je trajala 14 dni, dočim je trajala bitka pri Lipskem leta 1813 le tri dni. Pri Mukdenu, tako je poveljatelj general, se je boja udeležilo 850.000 mož, v bitki pri L'aojanu 460.000 in ob reki Šaho 580.000 mož.

Novih mobilizacij v Rusiji ni?

Peterburg, 2. aprila. Vesti o novih mobilizacijah ni vzeti resno. Zadnji teden ni bil mobilizovan niti en polk. Vojna uprava bi tudi ne mogla odposlati na vojske novih čet, ker bi revolucionarno gibanje v mobilizovanih krajih takoj onemogočilo nabiranje vojakov. Splošno vlada mnenje, da so te vesti le manevri in sicer narejeni v ta namen, da omilijo nekoliko japonske pogoje za sklep miru. V visokih uradniških krogih pričakujejo miru v kratkem.

Japonci in Kitajska.

Peterburg, 1. aprila. Potrjuje se, da je Kitajska sklenila z Japonsko tajno pogodbo, po kateri postavi Kitajska po zavzetju Harbina na bojišče 500.000 mož.

Japonci v Mukdenu.

Peterburg, 1. aprila. „Ruskoje Slovo“ poroča iz Tjanctuena: Ojama je dal po zavzetju Mukdena zapreti vsa vrata ter prijeti 13 kitajskih dostojanstvenikov med njimi glavnega sodnika Liena, tajnika vojnega sveta Ta in šolskega ravnatelja Junga.

Japonske priprave.

„Novoje Vremja“ poroča iz Londona 28. marca: Tu se govori, da Japonska pospešuje svoje priprave na morju. V kratkem ima biti spušenih v morje 25 novih torpedov, 4 podmorski čolni ter več drugih novih ladij.

Ravnanje z ruskimi jetniki.

„Russk. Slovo“ iz Sangaja se poroča, da ruskim jetnikom ne godi se baš najbolje. Včasih z jetniki Japonci ravna po prav po zversko. Tako je bil nedavno ruski polkovnik Lebedinskij s sabljo pretepan od japonskega polkovnika Koono. Ker Lebedinskij ni mogel iti peš, bil je k temu prisiljen s tepenjem. Svečeniku Trehsejatskemu se je zabranilo opraviti božjo službo za ruske jetnike. — Istemu listu se piše, da število vseh jetnikov v Tokiu po padcu Port Arturja znaša 30.896 vojakov, razun tega 661 nižjih

in višjih častnikov. Prebivajo deloma v bolnišnicah deloma v barakah; kar zadene hrano, imajo na dan tri funte belega kruha, četrtinke funta mesa, zelenjad, čaj in tobak — Vsakih 100 jetnikov nadzorujejo štirje stražniki.

Nekoliko besedi o Kuropatkinu.

Pod tem naslovom je ruski list „S. Pet. Ved.“ objavil članek izpod peresa moža, ki pozna Kuropatkina že več kot 30 let. Pisatelj članka med drugim piše: Jaz nikoli nisem smatral Kuropatkina za drugega Skobeleva. Za časa turške vojske je bil Kuropatkin načelnik generalnega štaba ter je bil vedno le natančen izpolnjevatelj njegovih ukazov. Do japonske vojske, to je do leta 1904. Kuropatkin ni bil niti enkrat samostalen poveljnik in potemtakem je bila velika napaka, da je bil imenovan za vrhovnega poveljnika v sednji vojski. Za to pa je Kuropatkin izvrsten upravitelj; kot tak se je posebno odlikoval v zakaspijskem kraju, ki ga je upravljal polnih 8 let.

Vzroki ruskega poraza pri Mukdenu.

Več ruskih listov pretresa sedaj vzroke poraza pri Mukdenu in skoraj vsi se strinjajo v tem, da poraz Rusov pri Mukdenu je povzročila „ruska pasivnost, ne dostajalo je aktivnosti, riskiranja; zlasti je manjkalo generala skobelevskega tipa.“

Proti Vladivostoku.

Pariz, 1. aprila. „Echo de Paris“ poroča iz Peterburga: Tu se glasi, da so se južno od Vladivostoka že pojavile japonske prednje čete. Močan japonski oddelek je baje že prekoratil reko Tumen ter se v hitrih pohodih bliža trdnjavi.

Rusko brodovje.

London, 31. marca. „Times“ poroča iz Port Louisa (na Mavriciju): Po zanesljivih vesteh se sedaj nahaja rusko brodovje v bližini otokov Chagos, kjer na odprtem morju sprejema premog. Več premogovnih parnikov „Hambursko-Ameriške črte“ se je usidralo v vodah angleških naselbin. Poveljniki premogovnih parnikov so se o odhodu od Madagaskarja izrazili, da so njihove ladje namenjene v Saigon.

London, 1. aprila. Iz Perima Lloyd došlo poročilo pravi, da je ruska bolniška ladja „Kastromia“ ob dveh popoldne došla tja po premog in vodo, kar se je ladji dovolilo.

Perim, 1. aprila. Danes ob solnčnem zahodu se je peljalo tu mimo 5 ruskih vojnihi ladij in en transportni parnik v smeri proti Džibutiju. Trije parniki so jim sledili.

Se eno angleško poročilo.

London, 1. aprila. Reuterjev urad poroča iz Peterburga 30. marca, da je bilo videti 40 vrst (42,5 km.) severovzhodno od Cipinkaja japonsko kolono. Japonci se živahno gibljejo vzhodno od železnice.

Poročilo generala Lineviča.

Peterburg, 1. aprila. (Peterb. brz. agentura.) General Linevič poroča v neki brzjavki od 1. t. m., da ni beležiti pri armadi nikake izpremembe.

Port arturske zastave.

Peterburg, 31. marca. Iz Harbina prihaja poročilo, da je vse portarske zastave dne 30. decembra rešil minonosce „Statnij“ v Čifu.

Rusko poročilo.

Peterburg, 1. aprila. „Birževija Vjedomosti“ poročajo 31. t. m. iz Gunculina: Vzhodna japonska obkoljevalna kolona se nahaja že na višini od Kirina. Usoda 5. ruskega strelskega polka še ni

se namestu nje ustanovi zavod, v katerega bodo sprejeti duhovniki brez stanovske razlike. Pri nunciaturah se bo bolj štedilo. Sploh se zdi, da bo Pij X., ki je ponižen, blag človek brez najmanjšega nagnjenja do zunanje imenitnosti, ta značaj uvedel v vse cerkveno upravo.

Komisija za kodifikacijo cerkvenega prava pridno deluje. Vsega dela pa ne bo zmagala prej, kakor v petnajstih letih če gre tako naprej. Papež jih ne bo čakal, ampak najbrže kot „Motu proprio“ izda nove postavbe. Kot prvo med temi motu proprio izdanimi postavami imenujejo novo naredbo o imenovanju župnikov. Gotovo nimajo prav oni, ki mislijo, da bo papež odpravil stalnost župnikov in vpeljal zistem francoskih desservants, ki so ad nutum amovibiles. Cerkev je vedno varovala stalnost župnikov, in na Francoskem je le država vsilila tako nekanonično obliko. Tudi niso francoske izkušnje nič posebno mikavne. Najbrže misli papež olajšati škofom le premetitev župnikov iz važnih vzrokov. A to je doslej le domnevanje.

znana. Vrnivši se zdravniki so videli v Mukdenu vjetega poveljnika 100. polka od 16. voja. Rusko-kitajska banka izjavlja, da je njena mukdenska filijalka izgubila na umikanju poldrugi milijon rubljev in 600 pudov srebra, 100.000 rubljev in 75 pudov zlata. Transport je došel pod ogenj, a je bil pozneje večinoma rešen. Iz Gundulina poročajo še nadalje, da se v Mandžuriji boje Evropecem sovražnega gibanja.

Japonski ujetniki na Ruskem.

Peterburg, 2. aprila. Poročila o samoumorih japonskih ujetnikov v Novgorodu se uradne dementujejo. Izjavlja se, da se z ujetniki ravna zelo dobro ter da so vse nasprotne vesti le zlobne izmišljotine angleških listov.

Poslanec Biankini o nagodbi z Ogrsko.

Poslanec Biankini je imel razgovor z nekim časnikiarjem o nagodbi z Ogrsko. Rekel je, da če bo napravljena nagodba med Avstrijo in Ogrsko iz leta 1867., ne bo preostalo drugega, kakor da se hrvaška troedina kraljevina združi z Bosno in Hercegovino v avtonomno Hrvaško, ki naj bi sklenila z Avstrijo carinske in trgovinske pogodbe. Z Avstrijo naj bi imela Hrvaška skupno armado. Ogrska naj potem samaskrbi, kako se bo pogodila s tako zvezano Hrvaško in Avstrijo. Da bi Ogrci ne sumili, da se jih hoče odriniti od morja, bi jim dovolili carine prosti prevoz žita v obrežna mesta ob Jadranskem morju. V nadaljnjem svojem razgovoru je Biankini obžaloval, da se je pozabilo na zvestobo Hrvatov, ki so se za dvoglavega orla borili že po vseh evropskih bojiščih. „Cesar je pozabil na nas in pomagati si moramo sami“, je načelo mlajše generacije. Proti tej generaciji bijemo težak boj mi starejši, ki smo vzrastli v cesarju zvesti vzgoji; ako so nas na Dunaju res pozabili, se ne bomo mogli ustavljati. Hrvatje bi bili zelo veseli, ko bi dobili svoj armadni jezik. Ako pa vojaške avtoritete trde, da je nemški jezik v armadi potreben, se temu ne bomo upirali, nikdar in nikoli pa Hrvatje ne sprejememo mažarščine za poveljni jezik, ker tu se ne gre za državno potrebo, ampak za šovinistiško ošabnost naroda, ki bi rad delal z nami kakor zmagalec s premagancem, ne da bi za to imel najmanjše pravice. Kot najboljši dokaz za našo pravo naj navedem, kakor že v zadnjem svojem državnozbornem govoru, pismo Ludovika Košta, iz bismu izrecno priznava, da je Hrvaška samostojna država, in Ogrje opominja, naj spoštujejo naša prava. Ta opomin je bil popolnoma brezploden, kajti od leta 1867. so nam s silo odtrgali kos za kosom zajamčenih naših pravic. Pogledimo le na Reko, da lahko konstatiramo, kako se je ondi v absolutnem nasprotju z 1867. nagodbo razpustila ena hrvaška oblast za drugo. „Slabejši ne more več biti“, se glasi enoglasni klic hrvaških „Mladih“. Caveant consules!

Položaj na Ogrskem

je vedno bolj zmeden. Dne 1. aprila je imel izvrševalni odbor združene opozicije sejo. O kompromisnih predlogih glede rešitve krize se niso hoteli niti posvetovati in so prešli kar na dnevni red. Ostro so obsojili one osebe, ki so posredovale med krono in raznimi voditelji združene opozicije. Sklenilo se je v seji, da niso imeli pravice za pogajanja. Tako so vsi dosedanji dogovori brez vsakega pomena. Listi trdijo, da je ta sklep popoln poraz pravne politike. Izmed vseh opozicionalnih strank bi bila za spravo edine pripravljena katoliška ljudska stranka, ki nima v svojem programu vojaških zahtev. Izvrševalni odbor združene opozicije je sklenil pismeno naprositi zborničnega predsednika, naj 4. aprila skliče zbornično sejo. Kako se bo razvil položaj, je popolnoma negotovo, gotovo pa je, da je akcija poslanika Szögyenija se že popolnoma izjalovila.

Z odpotovanjem vladarjev iz Budimpešte bodo prekinjeni dogovori z ogrskimi politikami. Govori se, da bo vladar imenoval finančnega ministra Lukacza za vodjo ministrstva. Ker to ministrstvo v zbornici ne bo imelo večine, je mogoče, da razpusti državni zbor, a situacija za krono po novih volitvah ne bo boljša. Mažari hočejo, naj se jim vladar tudi v vojaških zadevah popolnoma uda, to je pa skoro nemogoče vsled javnega mnenja v Avstriji.

Dne 4. aprila bo Tisza predložil parlamentu adresu na kralja, katero je sestavil grof Apponyi. V spomenici pravi, da je zahteva mažarskega poveljnega jezika zahteva vseh državnozbornih strank.

Nekateri pričakujejo, da bo zasedanje ogrskega državnega zbora 4. aprila s cesarjevim lastnoročnim pismom odgodeno.

Dogodki na Ruskem.

Lodz, 1. aprila. Protipolicijskemu komisarju je bila vržena bomba. Komisar je težko ranjen. Storilec je bil ob aretovanju ranjen od policijskih uradnikov. Radi tega so ga odvedli v bolnišnico kakor ujetnika. Eksplozija je bila tako močna, da so bile razbite vse šipe na oknih sosednih hiš.

Varšava, 1. aprila. Policijski komisar M. Szatalovicz v Lodzu je tekom zadnjih nemirov usmrtil nekega socialista. Danes popoldne je bil komisar po telefonu poklican iz pisarne. Ko je prišel na Szawadzko cesto, je vrgel neki mož v komisarja bombo, ki ga je ranila na nogah in na prsih. Strelca so prijeli.

Helsingfors, 1. aprila. V senatu je bil priobčen manifest, vsled katerega je ustavljen razpis novačenja mladeničev, obvezanih vojnihi dolžnosti. Glasom nekega carskega ukaza ima finska deželna blagajna v vojne svrhe plačati državni blagajni na leto 10 milijonov rubljev.

Saratov, 1. aprila. Včeraj je bil velik izgred v mestnem gledališču, kjer je bilo pri predavanju navzočih 2000 oseb. Množica je pričela razgrajati, ko je policija prepevala dvema odvetnikoma govoriti o dnevnih dogodkih. Policija je pozvala na pomoč dve stotnji vojakov. Predno je pa došlo vojaštvo, so metali z galerije prekujijske oklice; slišali so se tudi prekujijski govori. Obiskovalci so skupno zapustili gledališče in korakali po mestu, med petjo so peli marseillaiso. Vojaštvo je ustavilo množico. Padlo je pet strelav iz revolverja na vojaštvo, a ranjen ni bil nihče. Prijeli so 39 oseb, pri katerih so našli prekujijske spise in oklice. Toženi bodo zaradi prestopka predpisov, ki jih je izdal guverner.

Peterburg, 1. aprila. Dne 22. t. m. bi bile morale biti v ministerskem odboru posvetovanje o preosnovi pravoslavne cerkve. Na željo predsednika ministrskega odbora je izdelal metropolit Antonij načrt o preosnovah, kakršnega želi pravoslavna duhovščina in ki nasvetuje za upravo pravoslavne cerkve oni način, ki je bil običajen v 16. in 17. stoletju. Prokurator sv. sinoda, Pobjedonoscev, pa ni bil zadovoljen z načrtom in je prosil carja, naj prepove ministerskemu odboru posvetovanje o cerkvenih preosnovah, ker spada ta zadeva izključno v delokrog sv. sinoda. Car je izročil z ozirom na to vso zadevo sv. sinodu. Pobjedonoscev se je izjavil proti vsaki izpremembi, a člani sinoda niso bili z njegovo izjavo zadovoljni in so izjavili, da je neobhodno potrebno upravo cerkve poveriti eni sami osebi, kakor je bilo pred vlado Petra Velikega. Sklenili so naprositi carja za dovoljenje, da smejo sklicati sabor, na katerem bi izvolili očaka (patriarha) za rusko pravoslavno cerkev.

Varšava, 1. aprila. Obbolelo je 112 delavk v tovarni „Kruševke akcijske družbe“. Sumijo, da so bili v bombažu kužni bacili.

Berolin, 1. aprila. Iz Peterburga poročajo, da so na deželi še vedno nemiri. Polččaj je osobito v poljskih okrajih Gestyni in Kutne jako resen. Spopadla se je množica z vojaštvom, ki je streljalo in usmrtilo 11 oseb, med njimi dve ženski, ranjenih je pa bilo 10 oseb.

Moskva, 1. aprila. Razburjeni delavci so v tukajšnji dvorni porcelanski tovarni zašili ravnatelja v vrečo in ga vrgli skozi okno na gnojišče. Ravnatelj so le s težavo rešili. Odpeljal se je v Peterburg.

Peterburg, 1. aprila. Poročali smo, da je policija zaprla 12 oseb ruske bojne stranke. Policija je že dalje časa opazovala tri anarhiste, ki so opazovali razne dostojanstvenike. Dva izmed njih sta bila preoblečena za kočijaža in eden za postrežčka. Vseh 12 oseb so prijeli na cesti nenadoma tako, da je le v postrežčka preoblečeni anarhist mogel oddati en strel, ki pa ni zadel. Izmed prijetih so dozdej oblastim znana le imena žensk Ivanovske in Leontjeve in anarhistov Lavinkova in Barikova. Pri Leontjevi so našli tudi zalogo razstrelnih snovi in spisov, iz katerih je razvidno delovanje tajnega delovanja anarhistov. Anarhistično delovanje v Rusiji vodijo ruski anarhisti v Sviči.

Krakov, 2. aprila. Osrednji inozemski odbor ruske prekujijske stranke, ki ima svoj sedež v Londonu, razširja brošuro z naslovom „Kazipot za rabo orožja“. Knjižica obsega pouk, kako se nabije in rabi novi revolver, ki ga je izdelal Browning.

Krakov, 2. aprila. „Naprzod“ poroča: Po vsem Ruskem Poljskem razširjajo oklic poslom in poljedelskemu delavstvu na veleposestvih v 50.000 izvodih natisnjenih deloma v inozemstvu, deloma v treh tajnih varšavskih tiskarnah. Oklic zahteva takojšnjo izpolnitev več kulturnih in gospodarskih zahtev.

Krakov, 2. aprila. „Nowa Reforma“ poroča iz Varšave: Policija je odkrila na Senatorski cesti tajno delavnico za bombe. Zaprli so že 78 oseb. V Lodzu je bil

bo Fortis držal dolgo časa. Neednost v zbornici je tolika, da ga vsak trenotek lahko vržejo. Postal je minister le zato, ker nobenega drugega niso mogli iztakniti.

Interesantna knjižica je izšla nedavno o reformatorskih namenih Pija X. Papežev namen je, da bi vsaka škofija imela majhna semenišča in konvikte za mlade dijakne in eno veliko semenišče s stolicami za modroslovje, cerkveno in državljansko pravo in za vse bogoslovne stroke. — Glede na kongregacije in cerkvena sodišča hoče papež, da se vsa uprava kar mogoče naredi enostavna, poetovanje pa bodi hitro in poceni. Pričakovati je, da bo Pij X. združil še več kongregacij in zmanjšal njihovo število. Papež ne mara birokracije in jo bo reduciriral v cerkvi na najnižje število. Tudi prelature bodo odslej redkejšje; mogoče, da bo papež tudi začel združevati manjše škofije, da se tudi število škofov zniža. Govori se tudi že o tem, da bi namestu pomožnih škofov imenovali le prave škofo in stare, za delo ne več zmožne, kar upokojili. Vsa-kih pet let naj bi bile provincialne sinode. Tudi „academia dei nobili“ utegne pasti in

pretekli četrtek na neki samotni cesti ljudski shod. Zborovanje je trajalo že dalje časa, ko je došel vojaški oddelek, ki je oddal na zborovalce več salv. Ranjenih je bilo mnogo oseb. Tudi zborovalci so streljali iz revolverjev na vojaštvo. Končno se je vojaško posredilo razkropiti množico. Delavci v ledzkih tovarnah so sklenili, da ne bodo od 1. aprila nadalje nič več pili žganja in kadili tabaka. Kdor tega ne bo držal, bo izključen iz socialistične organizacije in kaznovan.

Tiflis, 2. aprila. V Kutajsu so štiri osebe napadle železniškega postajenačelnika, ko se je ravno peljal z oboroženim spremstvom v plačilni urad. Spremljevalce so razorožili in vzeli postajenačelniku 6900 rubljev.

Berolin, 2. aprila. „Lokalanzeiger“ poroča iz Rige: Tu delavci nadaljujejo stavko. V znani Prevodnikov tovarni za galeše so delavci razdrli stroje. Med stavkujočimi delavci in kazaki so bili divji boji.

Krakovo, 2. aprila. „Naprzod“ poroča iz Varšave: Prekucuhi izjavljajo, da je bil napad na policijsko stražnico v Praškem predmestju zato izvršen, ker so se bali napadalci, ki so čakali na barona Nolkena, da jih bo policija prišla. Da bi odvrgli pozornost, so vrgli na dvorišče bombe.

Krakovo, 2. aprila. „Nowa Reforma“ poroča iz Varšave: V noči od 29. do 30. marca je policija izvršila preiskavo v hiši, kjer so stanovali osebe, ki so izvršile napad na policijsko poslopje v Praškem predmestju. Preiskava je trajala 8 ur in so prišli tri osebe. Zaplenili so tudi veliko število prekucuhskih oklicov in tiskovin.

Krakovo, 2. aprila. „Naprzod“ priobčuje izjavo poljsko socialistične stranke, ki izjavlja, da je zadnje tri bombne napade povzročila poljska socialistična prekucuhška stranka, katerim bo sledila še cela vrsta napadov.

Položaj v Arabiji.

Carigrad, 1. aprila. Maršal Riza paša je v ponedeljek pričel prodirati od Hodeide proti Sani, glavnemu kraju Jemena.

Zjedinjene države in Japonska.

Po vestih iz Tokia japonski listi živahno protestirajo proti sklepu naselniškega urada Zjed. držav, da se ima Japoncem naturalizacija omejiti. Ta sklep je žaljiv za Japonsko in za celo žolto plemo; Zjedinjene države naj to odredbo preklicajo. — Še pred kratkim se je poročalo o kombinaciji, po kateri bi se angleško-japonska dvojeza pretvorila v trojezo s pristopom Zjedinitih držav. Kakor se vidi, tu so japonske želje našle slab odziv prikladnih in praktičnih Jankejih.

Makedonske razmere.

Odesa, 31. marca. General Sostak se je izjavil, da je položaj v Makedoniji vedno slabši. Mednarodnega orožništva bi prav nič ne pogrešali, če bi bilo takoj odpoklicano. Edina mogoča rešitev bi bila intervencija zahodnih vlasti in ustanovitev provincijalne avtonomije pod krščanskim guvernerjem. Signal iz Stambula lahko povzroči takoj klanje kristjanov.

Arabska država.

Med tem, ko preliha Rusija kri na daljnem vzhodu v vojski z Japonci, in Avstro-Ogrska trpi na hudi politični krizi, angleška diplomacija ne počiva prekrizanih rok. Ona dela, dela skrivaj na daljnem vzhodu, a nekoliko odkritejše in energičnejše na bližnjem vzhodu. Pod angleško zaščito se je osnovala v Kairi arabska politična liga, katere cilje, da postavi na mesto sedanje turške države arabske. Odbor lige je izdal te dni proklamacijo na vse države in narode, v kateri določa meje bodoče države, osnovne principe njene uprave, povdarjajoč, kako Turčija od dne do dne propada in je vedno manj sposobna za nadaljni obstanek. Eden arabskih šekov bo postavljen za starešino bodočega cesarstva, ki bo vladal ustavno. Meka in Medina dobita avtonomno upravo; ravno tako Palestina, Sirija in Armenska. Dalje poudarja proklamacija, kako je Turčija zadnji čas popolnoma prišla pod vpliv ene velike evropske države ter da se lahko izpremeni v njeno kolonijo.

Nemško časopisje, vedoč, da je ta velika država Nemčija, je z največje srditosti napadla angleško diplomacijo, očitajoč ji krivico. Odkrito kliče nemško časopisje angleški diplomaciji, da so to vse njene spletke. Za to je največji dokaz, ker se je liga osnovala v Kairi, mestu, ki je pod angleškim varstvom, in ker je angleško časopisje simpatično pozdravljalo to ligo v svojih člankih.

Ta načrt jasno kaže, da hoče Angleška ustaviti širjenje nemškega vpliva na Turškem ter da noče več mirno gledati, kako si Nemčija osvojuje Turčijo.

Potovanje cesarja Viljema.

Gibraltar, 1. aprila. (Wolffov biro) Cesar Viljem se je sinoči ob 8. uri izkrcal ter je bil na dignej pri guvernerju. Na mestu, kjer se je cesar izkrcal in pred palačo guvernerja je bila postavljena častna straža. Mnogo občinstva je pričakovalo cesarja ter ga simpatičnimi klici pozdravljalo. Mesto je bilo v zastavah.

Tanger, 1. aprila. Prvi dragoman nemškega poslanstva dr. Kühnman, ki je spremljal cesarja do Gibraltarja, se je povrnil semkaj. Isti je izjavil, da je obisk Tangerja napravil na cesarja najboljši vtis. Glasom neke govornice bo baje sedanji nemški odposlanec v Lizboni imenovan odposlanec v Maroku.

Mahon (Minorka), 1. aprila. Generalni kapitan Balnerov je despel semkaj iz Palme na vojni ladji „Numanzia“, da v imenu kralja Alfonza vsprejme nemškega cesarja. Novine pozivljajo občinstvo, naj pokaže z vsprejemom, ki ga priredi cesarju, da vlada med Španijo in Nemčijo sloga.

Pariz, 1. aprila. Pariški listi se obširno bavijo z govorom nemškega cesarja v Tangerju, v katerem je naglašal, da bo v svobodnem Maroku vedno zastopal koristi svoje domovine. „Echo de Paris“ pravi, da bo zasledovala Nemčija v Maroku samostojno politiko. Viljemov obisk v Tangerju je velike politične važnosti, in bilo bi otročje tajiti, da je bil dan, ko je Viljem obiskal Tanger, neprijeten za Francosko. Radikalna „Lanterne“ kritizira politiko Delcasséja, ki prezira Nemčije. List pravi, da vodi slepec francosko diplomacijo. Republikanski poslanec Deloncle je naznanil Delcasséju, da ga bo interpeliral o francoski vnapi politiki.

Udanostna izjava socialnih demokratov nemškemu cesarju Viljemu.

„Nordd. Allg. Ztg.“ poroča: Cesar Viljem je sprejel v Lizboni med drugimi tudi deputacijo nemških delavcev iz Amora, ki izdelujejo steklo. Odposlaništvo je vročilo cesarju kot udanostno darilo srebrni krožnik. Delavci so člani nemške socialno demokratske stranke. Na shodu, kjer so sklenili odposlati zastopnike pozdravit cesarja, so sklenili soglasno, da to store samovoljno ne glede na to, kaj bo reklo o tem socialno demokratsko strankarsko vodstvo v Berlinu. Če pride nemški cesar v inozemstvo, mu hočejo tudi oni, kakor vsi ostali Nemci, izraziti svojo udanost.

Dnevne novice.

Liberalen fiasko v Idriji. Iz Idrije se nam poroča: Narodno-napredno politično društvo „Jednakopravnost“ je sklicalo za dan 2. aprila javen shod. „Slovenski Narod“ je še malo dni prej bobnal, kako se je okrepila in pričela gibati narodno-napredna stranka v Idriji. Radovedni smo bili, kakšen bo po dolgih letih prvi nastop. Nade so liberalci mnogo položili. Napovedali so, da pride dr. Ferjančič, državni poslanec, o „šolstvu“ pa je imel poročati neki gospod Bežek. Prišlo je toliko ljudstva, da je bila pivarna „pri črnem orlu“ polna. Otvoril je shod član načelstva „Jednakopravnosti“. Volili so predsedstvo, izvoljeni pa so bili sami socialni demokratje. Nato so izginili liberalci kot kavra. Izvedelo se je medtem, da imenovanih poročevalcev sploh ne bo, zato so bili naprednjaki za referenta o šolstvu določili Gangla, o obstrukciji pa nismo izvedeli, kdo bi imel poročati. Poročal je pa Kristan o šolstvu. Ko je prišla razprava o obstrukciji na vrsto, se na poziv predsedništva ni oglašil noben liberalci. Zato je poročal dekan Arko kot deželni poslanec, ki je sam bil v obstrukciji. Kaj tacega menda Kranjska še ni videla. Javen shod skličejo naprednjaki, postavijo tudi dnevni red, k besedi pa se niti opetovano pozvani ne oglasijo, ampak govorijo samo socialni demokratje in naši možje.

Napadi na poslanca Biankinija. Biankini je edini Dalmatinec, ki se ga vlada boji. Njegova struja je v boju proti Handelu pridobila zase vse javno mnenje v deželi. Vse je kazalo najlepše. Zdaj pa naenkrat ti napadi po vseh liberalnih listih slovenskega juga. Vladni listi lajajo. Tisti „Novi List“, ki se je tako čudno obnašal v prilog vladni stranki ob zadnjih volitvah v ogrski državni zbor, da se je splošno sumilo, da to ni bilo zastoj, viče in vpije. Z njim kriči Jedinstvo, glasilo vseh vladnih podreptnikov v Dalmaciji.

In seveda v tem zboru ne sme manjkati „Slovenskega Naroda“. Ta organ duševnih pohablencev na Slovenskem, ki je s svojo stranko vred ves srečen, če ga kak nemški višji uradnik le cabne, ki ves tiči v klečeplaštvo pred vlado in nemškutarskimi izdajavci, besni nad Biankinijem. Jasno je, da bi radi vpliv, ki si ga je poslanec Biankini pridobil, uničili. Komu v korist? Debili smo poročila, ki jih sedaj še ne moremo kontrolirati, da je vsa ta gonja proti Biankiniju organizirana od vlade, in da so vladni agentje oboroženi s precej rejenim mošnjičkom na delu. Obrnili so se seveda tja, kjer jim je že po ti poti uspeh zagotovljen, in kupili so si v svoj nečedni namen umazana korita liberalnega časopisja. Tako se dela za blagor naroda!

Kdo je kriv obstrukcije? Dr. Tavčar zmerja v sobotnem „Narodu“ zopet katoliško-narodno stranko, češ, da je ona kriva obstrukcije v deželnem zboru. V soboto smo pojasnili, kdo je kriv obstrukcije: Tisti, ki so izročili veleposestvo baronu Schweglju in s tem potisnili slovensko ljudstvo na Kranjskem pod peto nemških baronov. Ti obstruirajo, ti se krivi, če se pedaljšuje ljuta borba za osvobojenje slovenskega ljudstva, borba, ki se bo bila do zmage! Neumnim stavkom: „klerikalna obstrukcija žre“, hoče narodno-napredna stranka le zadušiti ogorčenje proti svojemu postopanju v veleposestvu. A to se ji ne bo posrečilo. Liberalno izdajstvo je požrlo slovensko večino in ta rak žre vedno dalje na telesu naše dežele.

Zborovanje zastopnikov gorenjskih delavskih društev na Jesenicah. Včeraj se na Jesenicah zborovali zastopniki gorenjskih delavskih društev, ki jih je sklicala „Slov. kršč. socialna zveza“. Udeležba je bila jako dobra. Zborovanje se je pričelo ob 10. uri dopoldne in je trajalo do 1/2. ure popoldne. Rešen je bil popolnoma dnevni red: Agitacija in spolnitev delavske organizacije, strokovno delavsko glasilo, stališče glede gibanja „Proč od Rima“, nameravani vladni zakonski načrt o delavskem zavarovanju in zadržna organizacija. Sklenilo se je, da se vrši zborovanje zastopnikov vseh Zvezin delavskih društev, ob blagoslovljanju zastave k. s. organizacije pri Devici Mariji v Polju, ki bo najbrže meseca julija. — Popoldne ob 4. uri je pa bilo ob ogromni udeležbi v prostorih „Strokovnega društva“ predavanje. Predavala je predavateljica iz Ljubljane o vzajemnem delovanju delavk in delavcev. Po predavanju so pa govorili dr. Krek, Jeriha, Mikl, dr. Lampe, Moškerc Čebulj in predsednik društva Glavič. Obširno poročilo še priobčimo.

Med slovenskimi volivci v veleposestvu čitamo tudi imena: Hribar, Lenarčič, Hren, Rudež, Stare, Urbančič. Ali moreje ti volivci prepustiti veleposestvo zopet baronu Schweglju? Popolnoma lojalno jim je katoliško-narodna stranka ponudila priložnost, da se otresejo Schwegljevega jarma. A slovensko liberalna stranka je ponudbo zavrnila. Veliki „Slovan“ Ivan Hribar: Če pak Vy? Ali ne bi bila Vaša dolžnost kot veleposestnika, da delate na osvobojenje slovenskega deželnega zbora od nemškega grajščinskega robstva? Slovanskih besed smo čuli čez mero, zdaj hočemo videti slovenskih dejanj!

Ogenj v Spodnji Šiški ali suha požarna bramba. Včeraj, v nedeljo, nastal je okoli 10. ure zvečer ogenj v Spodnji Šiški. Pogorela je namreč neka šupa, ki je bila poleg poslopja gospe Favičeve, katero stoji poleg kolodvora državnih železnic in kjer se nahaja tudi restavracija enakega imena. — V šupi je bila stelja in vsled tega se je ogenj hitro razplamenel. — Ogenj se pogasil domači, predno je prišla na lice mesta požarna bramba, katere prihod bi bil tudi v slučaju, da bi že gorelo, — ali da bi se vnele v bližini šupe kakih 5 korakov oddaljene drvarnice — brezposmemben, kajti požarni brambi bi nedostajalo vode. Če se ne bi bil ogenj tako hitro udeležil, bi mogel postati usodepoln za vsa v bližini ležeca poslopja. — Pri včerajšnjem požaru so se čuli jako zanimivi dovtipi. Ker

ni bilo vode se ljudje klicali ognjegascem: „Pojdite po Bolešijevo vino!“ — Požarna bramba v Spodnji Šiški bo dotle iluzornega pomena, dokler ne dobi naša občina vodevoda. Kako je ogenj nastal, se ni dalo dosedaj še nič natančno konstatirati.

Porotne obravnave v Gorici. Za prihodnje porotno zasedanje so določene te razprave: proti R. Monfrediniju radi tatvine; proti Al. Sinigojevi radi detomora; proti Al. Nuninu radi tatvine; proti Al. Persolji radi oskrumbe; proti Križniču s Kanalskega radi goljušje; proti J. Torošu iz Gradišča radi žaljenja časti potom tiska.

Velik požar. V Srpenci je ogenj šestdeset hiš in šest drugih zgradb uničil. 70 rodbin je brez strehe.

Redar ranjen. V tržaško bolnišnico so včeraj pripeljali ranjenega redarja Josipa Varesca, kateri je služboval v Skednju. Varesco je dobil iz revolverja v prsa. Slučaj se je zgodil po nesreči. Ko je namreč straža Trevisan iz revolverja snimal kroglice je po nesreči izletel en strel in kroglica je zadela v prsa na postelji ležečega redarja Josipa Varesca. — Trevisan je začasno odstavljen iz službe.

Sneg na Sv. Višarjih. Na Sv. Višarjih leži še sedaj sneg nad 3 metre visoko.

Ogenj. Iz Dobovca poročajo, da je 31. marca na treh krajih gorela reber v Kamnu. Posebno v Ribniku je bil strašen ogenj. Do 100 mož je skoro do polnoči neumorno delalo, da so ustavili ogenj.

Imenovan je za pravega realčnega profesorja v Idriji suplent g. Mat. Pirc iz Kroke.

Baron Wallburg oproščen. Iz Budimpešte poročajo, da je prizivno sodišče potrdilo razsodbo, s katero je bil baron Ernst Wallburg oproščen od obtožbe, da je izkrivil upis v matrike ljubljanske vojaške bolnice ter hotel s tem dokazati, da je sin nadvojvode Ernsta iz njegovega morganatičnega zakona. Dotični brivec je bil Wallburgov prijatelj Franjo Staudinger.

Senzacionalna govorica se širi po Gorenjskem. Pripoveduje se splošno, da so pri vrtanju bohinskega predora laški oficirji preoblečeni kot delavci položili v predoru vse polno min. Na to je baje prišel nek orožnik, ker se mu je zdelo zelo čudno, da se je dovažalo več dinamita kakor se ga je porabilo. Ta vest je pač jako neverjetna in menda ravno tako ne bo resnična, kakor vest, ki se je nedavno širila, da so pri Ceconiju aretirali dva italijanska častnika vohuna.

Umor v Devinu pred okrož. sodnijo v Gorici. Dne 6. febr. t. l. zvečer sta se nahajala v Devinu na cesti Iv. Arčon in J. Podgornik. Oba sta poprej pila v štirih gostilnah. Ne vé se iz kakega vzroka je sunil Arčon Podgornika, da je padel na tla. Nato sta se začela pretepati. To je videl Ivan Legiša, in da bi ju razdružil ter pomiril, je posegel vmes. Toda naletel je slabo, kajti z Arčonom vred je padel na tla. Prihiteli so še drugi, dva brata Legiševa in mati. Ko je miril, je dobil Legiša dve rani, brat Anton eno, mati je bila ranjena na roki, Arčon pa tudi dve težki rani. Ivan Legiša je gredoč domov padel na tla ter umrl. Radi tega sta sedela v četrtek na zatožni klopi Arčon in Podgornik. J. Podgornik je obsojen na 2 leti težke ječe s pestom in trdim ležiščem vsake 3 mesece, Iv. Brčon pa na 1 leto težke ječe. Oba obtoženca sta imela laška odvetnika.

Defraudacije pri tržaškem Lloyd znašajo okoli 200.000 kron. Defraudanta, nekega že umirovljenega uradnika, niso še naznanili drž. pravdnistvu, ker ima premoženje in upajo, da bo defraudirano vsoto prostovoljno povrnil.

Pogorel je v soboto, 1. aprila, zvečer posestnik Bratuž, prej Kobal, v Srednji Kanomliji. Ravnokar so mu destavili, da bo dobil sedaj hišno številko mesta Idrije, h kateremu v političnem oziru pripada. A je slab začetek. Od hiše je ostalo do malega golo zidevje. Ognjegascem pa se je posrečilo rešiti bližnji hlev. Skoda je precejšnja. Pred 31 leti je pogorela ista hiša.

Nov most čez Savo pri Crnučah bo zgradila tvrdka Polz & Koch iz Celovca za 125.000 K.

Požar na Dolu. O tem se nam še poroča: V nedeljo zvečer 26. t. m. okrog 9. ure nastal je velik požar pri posestniku Gašperju Švigeljnu na Dolu. Nenadoma je bilo v ognju kakih sto metrov dolgo poslopje, ker se je eno drugzega tiščalo, namreč: kozolec, pod, hlev in drugi gospodarski prostori. Gorelo je tem bolj, ker je bilo vse s slamo krito. Kdo je zažgal, se natančno ne more vedeti. Sodijo, da mogoče neki 70letni delavec, ki je baje pijan spal pod kozolcem in katerega so drugi dan našli sezganega med pepelom. Posestnik ima škodo, okrog 20.000 K, zavarovana je bil le za 4500 K.

— **Smrtna kosa.** V Solkanu je umrla gospa Katarina Mozetič, so-
proga bivšega župana. Zapustila je 8 še ne-
doraslih otrok.

— **Težka telesna poškodba.**
Valentin Jurman, samski tovarniški delavec
iz Zgornje Senice pri Medvedah, se je dne
25. marca zvečer sprl na cesti v Goricanah
s pleskarskim pomočnikom Karolom Zel-
nikom z Rakovnika in ključavničarjem Jo-
žetom Babnikom iz St. Vida. Jurman je
zgrabil Babnika in ga treščil z vso silo ob
tla. Zelnik se je pa potegnil za Babnika in
je oba razdvojil. Ker je pa Jurman le še
razsajal in se pridušal, sta pred njim oba
zbežala, Jurman je pa stekel za njima. Pri
tovarniški restavraciji je Jurman dohitel
Zelnika in mu zadal z nožem na levi strani
pleč globoko, smrtonosno rano. Zelnika
so nato prenesli v njegovo stanovanje, kjer
še zdaj leži. — Vzrok pretepa je baje ljubo-
sumnost.

Štajerske novice.

š **Najdebelejši kolesar v Av-**
striji Edmund König je umrl v
Gradcu.

š **V Gradcu** je umrl juvelir Gustav
Jenko.

š **Ustrelil** se je v Mariboru trgo-
vski pomočnik Emil Müller.

š **Mandat odložil** je mariborski
obč. svetnih Wolfram.

š **Nagloma umrl** je v Mariboru
notar dr. Reidinger. Učila se mu je kri.

š **Pri občinskih volitvah v**
Studencih pri Mariboru so sicer veči-
noma zmagali nemškutarji, vendar so Slo-
venci prodrli nasprotne vrste in prvi trije
Slovenci pridejo v odnotti obč. zastop. Iz-
voljeni so Slovenci: Andrej Klemenček,
Vencel Hrastnik, Ludovik Lešnik.

š **„Za domovino in cesarja“.**
Na nabor v Celje se je pripeljal mnogo
slovenskih korenjakov na vozovih, okraše-
nih z narodnimi trobojnicami in smrečicami,
ovitimi s pisanimi trakovi, belo-modro-rde-
čimi. V sredo so prispeli mladeniči iz Sa-
vinjske doline, in od teh so se zlasti odli-
kovali iz Gotovelj, ki so krasno zapeli več
slovenskih narodnih pesmi. Včeraj pa so
došli pred komisijo mladeniči od St. Jurja
ob juž. žel. Na dveh vozovih, prvi je imel
napis „Za domovino in cesarja“ so se pri-
peljali po Graški cesti ter vozili skozi me-
sto „nemško“ Celje. Bilo je to nekaj div-
nega, ko je voz za vozom zmagovalno in
ponosno šel po celjskih ulicah, mimo magi-
strata in naprej v „Narodni dom“. Kako so
bodele narodne trobojnice v oči celjske re-
negate, a brezuspešno!

Ljubljanske novice.

lj **Draginja, mestno učitelj-**
stvo in uradništvo. Mestno učitelj-
stvo je sklenilo storiti kerake na dež. odbor
in mestni zastop za zvišanje plač ali pa za
nakazilo primerne draginjske doklade. Tudi
med slabo plačanim mestnim nižjim uradni-
štvom se nekaj giblje za zboljšanje plač.
Mislimo, da stori obč. svet tu svojo dolž-
nost. Če so uradniku kot je mestni „arhi-
var“ g. Aškerc, zvišali plačo kar za 300 gld.
in mu povrh še pregledali kar deset služ-
benih let, je na mestu zboljšati stanje še
bolj uradnikom, ki res veliko delajo a
trpe bedo. Drugi mestni uradniki se povpra-
šujejo, s čem je omenjeno „dični“ uradnik
to zaslužil, in ne morejo najti druge za-
sluge, kakor da je izdal pred kratkim „Pri-
moža Trubarja“. Cujeje se med njimi gla-
sovi, da bi ga morala za to honorirati pre-
testantovska cerkev, ne pa ljubljanska
mestna občina. Zakaj ne bi bilo za druge
mestne uslužbenke par sto gold. na razpo-
lago?

lj **Senerado** prirede danes zvečer
podčastniki ljubljanske garnizije ognjeničarju
in oskrbniku tukajšnje zaloge smednika na
ljubljskem polju, gospodu Ingliču, ki
stopi po 56letni aktivni vojaški službi v
pokoju. Gospod Inglič je najstarejši podčast-
nik naše armade. Spreved pojde ob 8. uri
zvečer iz nove artiljerijske vo-
jašnice do znane gostilne pri vojaškem
skladišču smednika. Godba 27. pešpolka
svira tri komade, zbor vojakov pe-
cev 17. pešpolka pa zapoje dve
pevske točki. Pripomnimo, da g. Inglič, ki
je bil že odlikovan z zlatim križcem, povod-
dom vpokojenja ni dobil niti ma-
lega priznanja za 56letno
zvesto službovanje. Castnikom
se po preteku 30 let podeljuje plemstvo,
podčastnik ne dobi niti dostojne pokojnine.
Imenovani bi bil gotove zaslužil Naj-
višje priznanje pismenim po-
tom, tako so ga pa vpokojili — 78let-
nega starčja — z 62 kronami mesečno, in
še to milostnim potom. — Pred
včerajšnjim so g. Ingliču tovariši priredili
slavnostni obed.

lj **Ljubljanski občinski svet**
ima redno sejo v torek dne 4. aprila 1905
ob šestih urah zvečer v mestni dvorani.
Na dnevnem redu so med drugim poročila:
O računskem zaključku mestne hranilnice

za l. 1904; o ponudbi Johanna Janescha za od-
kup jednega dela njive parc. št. 401 kata-
sterske občine sv. Petra predmestje prvi del
in o zamenjavi nekega njegovega zemljišča
za ostali del te njive; o ponudbi
Cirila Globočnika za odkup stavbišča na
bivšem del Gotovkinem svetu. O prizivu
Fran Poppovem v zadevi ograje pri nje-
govi hiši na Dolenjski cesti; o dr. Fran Poč-
kovem prizivu proti odločbi mestnega ma-
gistrata v zadevi njegove nameravane nove
stavbe v Strelških ulicah; o splošnem re-
gulacijskem načrtu za Sv. Petra predmestje
II. del; o prizivu Oskarja pl. Pongratza v
zadevi parcelacije sveta ob Poljanski cesti;
o uravnavi cest ob Josip Bergmanovem po-
sestvu največ bregu Gruberjevega kanala
poleg Kodeljevega; v zadevi zgradbe ko-
pališča; o statističnih izkazih nadzorništva
mestne klavnice glede klavničnega prometa
v letu 1904; o nasvetu upraviteljstva mestne
elektarne v zadevi nabave četrtega parnega
stroja in dinam.

lj **Samoumori vojakov.** Ustrelil
se je v soboto zvečer v kleti topničarske
vojašnice na Dunajski cesti poddesetnik Ru-
dolf Ocirk. Ustrelil se je na levo
stran nad srcem. Umrl je med petjo pri pre-
peljevanju v vojaško bolnišnico. Krogla mu
je šla skozi život in so jo dobili v zidu.
Samoumirelec je bil 28. sušca v družbi s pod-
desetnikom Antonom Kovadičem,
kateri se je tisto noč ustrelil. Ocirk se je,
ko je izvedel o njegovi smrti smehljalje iz-
razil: „Revež je bil, saj bodem tudi jaz kmalu
pri njem na onem svetu.“ Govori se, da je
vzrok samoumora strah pred kaznijo. Več o
tem samoumori bomo morda še povedali. —
V sv. Petra vojašnici se je hotel ustreliti
tudi neki službujoči podčastnik, kateremu pa
so namen še pravečasno preprečili.

lj **Kdo hodi v ljubljanske nem-**
ške šole. A. sreča dečka, ki pogumno
koraka s torbico na hrbtu, ter ga vpraša:
„Kje si pa bil, junaček?“ — „V šoli,“ se
odreže prijazno. — „Kam pa hodiš?“ — „V
nemško.“ — „Ali znaš nemško?“ Priki-
ma. A. začne nemško izpraševati. Deček odgo-
varja slovensko. A.: „Kako pa doma govo-
riš?“ — „Zuhaus slovenisch, in
der Schul' nemisch.“

lj **Velik simfoničen koncert**
„Glasbene Matice“ bo v četrtek, dne
6. aprila t. l., v zgornji veliki dvorani „Na-
rodnega doma“ s prijaznim sodelovanjem
popolne vojaške godbe c. in kr. pešpolka
št. 27 in nekaterih gosp. članov „Glasbene
Matice“ pod osebnim vodstvom vojaškega
kapelnika g. Teodora Christofa na korist
„Glasbeni Matice“. Spored: I. del. Dr. An-
ton Dvořák: „Moja domovina“. Uvertura.
2. a) Jaroslav Kocian: „Dumka“; b) David
Popper: Koncertna poloniza. Soli za čelo.
Svira solocelist vojaške godbe g. J. Kraus, na
klavirju spremlja g. J. Procházka. 3. Peter
Iljič Čajkovskij: „Capriccio Italien“. Op. 45.
— II. del. 4. Bedřich Smetana: „Vltava“. Simfoničen
spev. 5. Fran Liszt: „Sesta rap-
sodija“. („Karneval v Pešti.“) — Začetek
točno ob 8. uri zvečer. — Cene prostora:
Sedeži po 4, 3 in 2 K, stojišča po 1 K 20 h,
za diake po 40 h, se dobivajo v trgovini
g. J. Lozarija na Mestnem trgu in na večer
koncerta pri blagajni.

lj **Nezgodna na cesti.** Kolesar-
vojak tukajšnjega domobranskega pešpolka
je podrl na tla na Marije Terezije cesti
Josipa Hermana, krojaškega pomočnika, in
ga na levi roki v členku zdatno poškodoval.

lj **Nepreviden avtomobilist.**
Na Žabjeku je zapeljal sinoči Fran Zupan
z avtomobilom v steklene vrata črevljarja
Lorenca Šolarja in prevrgel otročji voziček,
v katerem je spal sedem mesecev stari sin
Stanko. Otrok je zadobil poškodbe na levi
rami.

lj **Mrtvega so našli** v nedeljo
zjutraj v Oražnovi šupi v Vodmatu Jakoba
Susteršiča rodno iz Spodnje Hrušice pri
Ljubljani. Susteršič je bil hud žganjepivec.
Imel je radi tatvine prepovedano pot v
mesto. Truplo se prepeljalo v mrtvašnico k
sv. Krištofu.

lj **Tatvini.** Evstahiju Lipcu, hlapcu
pri Globočniku v Koledvorskih ulicah je
bila v soboto zvečer ukradena iz hleva
srebrna ura z verižico. Verižica je bila na-
rejena iz šmarnih dvajsetic. Tat je vzel tudi
14 K denarja. V gledališču pa je bila gar-
deroberki Ivani Senk ukradena rjava pele-
rina vredna 44 K.

lj **Velikega divjega petelina**
je vstrelil na Golovcu trgovec Anton Kor-
bar. Petelin tehtal čez 4 kg.

lj **Trgovska in obrtna zbor-**
nica. Trgovski minister je potrdil izvo-
litev g. Lenarčiča za predsednika in
gosp. Kollmanna za podpredsednika
kranjske trgovske in obrtne zbornice.

lj **Generalni štabni zdravnik**
dr. Jos. vitez Uriel, ki je Ljubljan-
čanom še v spominu izza svojega bivanja v
Ljubljani, se je v soboto nenadoma, brez
oficijelne napovedi, pripeljal
nadzorovat tukajšno vojaško bolnišnico. —
Odpotoval je takoj dalje.

lj **Nova vinska trgovina.** Hrvat
g. Anton Simić iz Zagreba je otvoril v

Selenburgovih ulicah trgovino s hrvaškimi
namiznimi vini.

lj **Konji in voz pred vlakom.**
V soboto popoldne je pripeljal iz Šiške
proti železniškemu prelazu na Marije Tere-
zije cesti dežnikar Jožef Alič ravno ob času,
ko je prihajal vrhniški vlak. Čuvaj je bil
prečnice že zaprl, v katere se je Alič s
svojem vozom zaletel s tako močjo, da so
se iste zlomile in so konji potegnili voz
skoro na železniški tir ter jih je Alič le s
pomocjo čuvaja Antona Sirca obdržal, da
niso prišli pod vlak in se tako rešili gotove
smrti.

Razne stvari.

Najnovejše.

Grof in grofica Lonyay.
„Neues Wiener Tagblatt“ poroča, da sta
grof in grofica Lonyay sklenila, da se stalno
naselita na Angleškem. — Žrebanje
Rudolfovih srečk. Glavni dobiček
30.000 kron je zadela serija 1839, št. 14;
6000 kron je zadela serija 357, št. 12;
2400 kron je zadela serija 907, št. 19. —
Radi poverjenja 300.000 kron
je bil v Klosterneuburgu obsojen odvetnik
dr. Agust Schmit na pet let težke ječe. —
Zdravnike iščejo za Rusijo. —
Japonski princ na Nemškem.
Iz Tokia poročajo: Princ in princezinja
Arisugava sta danes odpotovala k poroki
nemškega cesarjeviča. — Insolenco
je naznanil trgovec s suknem Ferdinand
Deutsch. — Sestkratni umor. V
Brnu so pri demolaranju neke hiše našli pod
deskami v sobi zakopanih šest okostnjakov.
Očividno je, da je bilo pred davnim ondi
umorjenih več potujočih trgovcev. — Že-
lezniški most zažgal so kmetje
med Gylanom in Bastojem na Ogrskem, da
bi izsilili zgradbo novega mostu. — Di-
namitni napad. V Devi na Ogrskem
je izvršilo neko dekle na nekega mladeniča
dinamitni atentat, ki je uničil celo rodbino.

Koliko prebivalcev ima Ki-
tajska? Skupno šteje Kitajska po novi
ljudski štetvi 427 milijonov, od katerih od-
pade le na Mandžurijo 9 milijonov. Ako-
ravno je ta štetev pravzaprav le približna
cenitev, ker je natančna štetev nemogoča,
vendar dobimo zanimive zaključke. Na prave
kitajske provincije (l. 1902. 408 milijonov
prebivalcev) brez postranskih dežel (l. 1902
19 milijonov) je odpadlo po zgodovinskih
porečilih 1.740. le okrog 50 milijonov; po
štetvi l. 1812. okrog 367 milijonov. V 18
provincah prave Kine pride na kvadratni
kilometer 116 prebivalcev, med tem ko jih
pride v postranskih deželah, n. pr. v Mand-
žuriji in v Tibetu le po 9 in 3, v Turke-
stanu in v Mongoliji pa še ne po 1 prebi-
valec na kvadratni kilometer.

Ameriško izvrševanje. Po pri-
povedovanju ameriškega strokovnjaka se v
Cikagi naredi srajce v šest in pol minutah.
Delo se razdeli med sedem deklic, ki so
dobro izurjene vsaka v svojem delu. Stroji
narede na dan po 16.000, v minuti po 28
zaponk. V teku desetih delavnih ur more
en ameriški prirojalec pripraviti 250 tu-
catov srajca.

Vojaške priprave na jugu.

Pod tem naslovom piše neki dunajski
list: Pojasnilo, ki smo ga prinesli glede pre-
važanja topov južne Tirole, se oficijelno po-
trjuje. Izpreminjanje topov je samoočebni
razumljiva odredba, ki se vrši več let. V
posebnem nasprotju s skrbjo za vojaške pri-
prave v južnih Tirolah pa je brezskrbnost
vojne uprave drugod. Tako nam poročajo
iz Uke: Na utrdbi Hencel (Koroško) se
vrše sedaj važna utrdbeni dela, in sicer od
italijanskih delavcev! Med tem
ko v Italiji na meji z vsakim Avstrijcem
ravnajo kakor z ogleduhom, avstrijska vlada
daje izvrševati svoje utrdbe na strategično
silno važnih točkah od Italijanov. Tudi na
zgradbi naših železnic mrgoli laških delav-
cev. To je že nedopustna mera zaupljivosti.
Kako lahko pridejo laški tehniki in častniki
preoblečeni za delavce k temu delu ter si
ogledajo položaj de najmanjše malenkosti.
Ni dosti, da se spušča vsako leto čez mejo
okrog 50.000 Italijanov, ki bi dobro služili
sovražniku s svojim pezanjem krajev za
slučaj resnih zapletljajev, ampak sprejemajo
jih tudi še v delo na naših utrdbah! — To
je čisto avstrijsko!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 3. aprila. Ministrski predsed-
nik baron Gautsch bo v par dneh odgovoril
na zahteve Italijanov. Italijani so mnenja,
da bo njihove zahteve odklonil, zato se pri-
pravlja na ropotajočo opozicijo. Kupili so
že mnogo ropotalic, s katerimi bodo v dr-
žavnem zboru „muzicirali“.

Budimpešta, 3. aprila. Imenovanje
novega ministrstva se izvrši kmalu, morda

že v par urah. Nekateri govorijo, da bo An-
drassy novi ministrski predsednik. An-
drassy je bil danes sprejet od vladarja. V
liberalnih krogih se govori, da bo sestava
novega ministrstva poverjena Lukacsu, ako-
pram je izjavil, da sprejme le mesto po-
sredovalca. V narodnem kazinu se govori
o ministrstvu Andrassy-Košut. Kljub odklanjevalnemu stališču združene
opozicije se govori, da je to ministrstvo že
gotova stvar in da bo postavilo novo pod-
lago za rešitev krize. Brez volivne reforme
zbornica ne bo nobenemu ministrstvu dovo-
lila proračuna ali vojaških novincev.

Budimpešta, 3. aprila. Danes do-
poldne je imel sejo izvrševalni odbor zdru-
žene opozicije, ki je trajala do pozno po-
poldne. Posamezne stranke imajo popoldne
seje, v katerih se bodo posvetovale o skle-
pih skupnega izvrševalnega odbora.

Budimpešta, 3. aprila. Andrassy
je sprejel nalogo, naj predloži opoziciji novi
od vladarja odobreni načrt za rešitev krize
in za sestavo novega ministrstva. Andrassy
je radi tega prišel v sejo izvrševalnega od-
bora opozicije.

Budimpešta, 3. aprila. Izvrše-
valni odbor združene opo-
zicije je predloge grofa An-
drassyja odklonil.

Inomost, 3. aprila. Volivni shod
Vsenemcev je pozval vse državnoborske
stranke, naj delujejo za gospodarsko in dr-
žavnopravno ločitev Avstrije od Ogrske in
za odpravo § 11. Na shodu je govoril
Malik.

Rovinj, 3. aprila. Porotno sodišče je
obsodilo štiri obtožence: Tomaža in Mateja
Radovana, Stefaniča in Tidiča iz Baderne
na smrt zaradi umora.

Liegnitz, 3. aprila. Ponesrečil se je
vlak z izseljenci. Vlakovodja je mrtev, tri
osebe težko, a 30 lahko poškodovanih.

Iselle, 3. aprila. Včeraj so simplon-
ski železniški predor sijajno otvorili.

Varšava, 3. aprila. Po pogrebu
nekega židovskega socialista je židovska
socialistiška zveza včeraj zvečer priredila
manifestacijo. Udeležniki so razvili rdeče
zastave in streljali. Patulja 12 vojakov je
oddala na množice več salv, ubila 4 žide
in ranila več oseb. Vsi ranjenci so židje.
Devet oseb je težko ranjenih, med njimi
dve gospodični.

Moskva, 3. aprila. Kongres proti ko-
leri je prepovedan, češ, da so udeležniki pri-
pravljali le demonstracijo proti vladi. Zdrav-
niki so vsled tega silno razburjeni.

Varšava, 3. aprila. Na posojilnice
je run, ker se je čulo, da bodo ruske po-
sojilnice morale se udeležiti ruskega notra-
njega posojila.

Peterburg, 3. aprila. Pri stanova-
nju Trepova je policija prijela nekega sum-
ljivega poštnega sela. Aretiranec je streljal
na policaje, a ni zadel. Izvršilo se je še več
drugih aretacij.

Peterburg, 3. aprila. Ministrski
svet je sklenil otvoritev vseh višjih vseučil-
lišč odložiti do jeseni.

Peterburg, 3. aprila. (Uradno.)
Ruska zaloga zlata znaša za 99 milijonov
več nego lansko leto, ne pa manj, kakor
trdijo angleški listi.

Berolin, 3. aprila. O mirovnih po-
gajanih se poroča: „Times“ dementira vest,
da bi bil Roosevelt kaj posredoval. Japon-
sko časopisje piše proti miru.

Tokio, 3. aprila. Iz glavnega stana
japonske mandžurske armade se poroča, da
se nahajajo japonske prednje čete blizu
Hajluna. Dne 28. marca so opazili pri Sau-
čenenu, 30 milj jugozapadno od Hajluna,
300 ruskih konjenikov. Pri Saučenenu imajo
Rusi še 2000 konjenikov in druge vojske v
skupni moči 4000 mož.

Peterburg, 3. aprila. „Rus“ poroča,
da se je vojni minister Saharov izjavil, da
ni res, da bo odstopil, nikdar ni intrigiral
proti Kuropatkinu, ampak vsaka Kuropatki-
nova želja se je izpolnila, če tudi časih jako
težko.

Tokio, 3. aprila. Rusi so za seboj že-
leznic razdrli. Na vzhodnem delu se Rusi
koncentrirajo pri Kirinu, v središču se umi-
kanje dalje vrši. Železniško postajo Čvang-
niaise so Rusi zažgali, na zahodnem krilu
stoje Rusi pri Fengovo in okolici

Književnost in umetnost.

* **Slovensko gledališče.** Finis coronat opus! — Le žal, da moramo to konstatirati v negativnem smislu. Se svoj živ dan nismo videli tako klavne benefice! Prosim, ali je to benefica, če je izmed vseh parternih sedežev zasedenih jedva 60, a še ti niso vsi plačani? Lože prazne, balken, galerija prazna — nasproti polnemu orodju. — Ali naj imajo potem igralci veselje do igre, če jim ne preostaja drugega, kot poseči v žep in nazadnje še poravnati režiserske troške! Zato jim pa pri zadnji igri v sezoni repizi "Testamenta" — niti ne štejemo v zlo, če se jim po vsej pravici ni zdelo posebnega truda vredno, kaj več storiti, kar so. Dasi je drama letos mnogo mnogo grešila, — tolikega ignoriranja od strani občinstva igralno osebje ni zaslužio.

Vse krivde na raznih neuspehih pač ne moremo pripisovati igralcem in pa igralkam, ampak tudi mnogim drugim faktorjem.

No pa dovolj o tem! Predstava se je mimo prve uprizoritve s krcila za dobre pol ure; izpustili so popolnoma vso godbo in petje. Pri zadnji oceni smo izrazili le svoj dvom, se li bo igra držala ali ne, no, pri repizi se je naš dvom izpremenil v resnico. Ali je to morda naša krivda? Čemu je bil tako slab obisk? Odgovori naj si vsak sam. Tudi "Krcan" bi ne bil napolnil hiše, mnogo prej "Moč teme". Spodobilo bi se pa bilo za benefico študirati novo dramo. Uprav klasičen v maski in kretanju ter govoru je bil g. Danile kot Tomaž Omahne. On je naš najstarejši igralec, ki pa tudi nikdar ni zamudil prilike, če se mu je le dala, pokazati, da res nekaj zna in da mu v nekaterih karakterskih vlogah ni kmalu kdo kos. Vsa čast mu spleh in za navedeni nastop še posebej. Ravno tako in še v večji meri pa vsa čast in naše najodkritosrčnejše priznanje njegovi soprog, gospej Danilovi, ki je brezdvoma najboljša ženska moč naše drame. Med mnogostevilne liste svojega gledališkega dnevnika lahko začrta vlogo Marjane v "Testamentu" kot edno izmed boljših. Vsa pohvala tudi gosp. Verovšku, ki je steril več, kakor njegova vloga zahteva. G. Nučič-u je bil vročen šopek s primerno nagrado; zaslužil je oboje. Pohvaliti nam je g. Dobrovolnega, Tišnova in Drugutinoviča, ter tudi g. Boleško. Slednjemu v album tole: če je zaslužil hvalo, mu je nismo nikdar kratili, obratno: veselilo nas je. Bil je včasih res dober, tako ravno kot bebec Tina v "Testamentu". Vsakemu svoje! Nikdar pa si ne bo pridobil naših, pa tudi ne simpatij občinstva, če meni, da je njemu vse dovoljeno, kritiko pa ne! Vloga Metke je malenkostna, zato ni mogla niti gđ. Ronovska pri premijeri niti gospod. Spurna pri repizi iz nje kaj narediti. V praznem gledališču je mogočno odmeval glas suflerke. Prevelika komparzerija je za našo dramo neka, kar se ne da izvesti. — S tem poročilom zaključujemo ocene predstav letošnje sezone. Bili smo v kritiki vedno objektivni, morda včasih strogi, a vedno pravični. Če se je kdo tuintam čutil prizadetega, je bil pač le sam kriv.

Radolca se giblje.

Ni bilo treba "Nove Panonije," naša Radolca sama ve, kaj hoče, more in — mora.

Leta in leta smo se pripravljali na vodovod, — nazadnje ga vendar dobimo! Voda je tu, denar tudi in dobre volje tudi ne manjka in ljudi, ki bodo z umom in dlanjo uresničili dolgoletne želje. Gori izpod Sv. Petra trde skale za Begunjami po priteklu po ceveh in vsaka hiša jo bo imela, če bo hotela, — del poselskega kočljivega vprašanja, ki je danes še precej odvisno od slavnega "korita", bo s tem rešeno. Kajti tistih značilnih "škafov," ki tvorijo nekaj specialen tipus Radolce, bo potem precej izginila in s škafi marsikaj drugega tudi, kar daje kraju znak zanemarjenosti v — socialnem oziru. Saj bo v vsaki hiši cev, kakor v velikih mestih. Za realizovanje ideje se gre. Ko smo lanske leto pripravljali sadno razstavo, katera je precej razglasila naše mesto po svetu, je bilo slišati glasov na osušenih slabih radolskih vodnjakih: čemu to, vode, vode naj nam daje! No res, sadna razstava, taka ali taka je imela svoje dobre, vzbudila je sadjarja po lepi sadnosni domovini za ta prekristni del narodno-gospodarskega na predka in ima zato svojo neizbrisno zaslugo. To ostane v analih radolskega mesta zabeleženo za vse čase — "ljudska kronika" bo že krbela, da se stvar ne pozabi. To je eno — vodovod je pa drugo. Cez leto in dan bo tudi vodovod slavil svojo zmago nad — škafi.

Seveda je tudi na to stran ljudij, ki si morda mislijo, kaj bo voda, — da bi bilo rajši žganje! Vsem ljudem je težko ustreči. Prinesi jim sadja ali dobre pitne vode, rakijo ali dobre vinske kapljice, nekaj jih bo

gotovo, ki bi hoteli kaj drugega — svet hitro misli in hitro živi. Vendar dobra stvar ohrani svojo veljavo — med ljudstvom pa treba negovati zavest o spoznanju dobrega...

In še več napredka nas čaka. Preteklo nedeljo nam je oznanil s prižnice naš g. dekan, da bo prenovljen stolp naše sloveče farne cerkve. Stolp bo izpremenjen v gotičnem slogu in bo stal 16000 kron. Veledušna rojakinja, preblagorodna gospa Josipina Hotschevar-jeva je sama darovala 4000 kron v ta namen. Naj bi naša obilo posnemovalcev! Cez leto in dan ali kaj se bo raz višino našega kraja, dvigal ponosen gotičski cerkveni stolp. Kakor se čuje, namerava naš g. dekan Novak preskrbeti za prihodnjo zimo v farni cerkvi lesen tlak. Ta naprava bi bila zelo potrebna, ker je naša prostorna cerkev zelo mrzla in bi vernikom dobro delo, ako bi jim ne bilo vrhu tega še treba klečati na mrzlih in mokrih kamenitih tleh.

Letos namerava zgraditi svoje novo, krasno poslopje tudi naša ljudska posojilnica. Ta denaren zavod jako uspeva. V odobru in ravnateljstvu se pristni Slovenci in ne v uradu in ne pri sejah ne odmeva nemška beseda. V svojem novem poslopu bo zavod razvil še obširneje delovanje.

Izpod Grintovca.

Menili smo, da smo delali krivico g. Lapajnetu učitelju v Cerkljah, ko smo mu pripisavali dopise v "Narodu". A po natančnem poizvedovanju smo izvedeli, da so bili njegovo delo. Seveda bi to rad utajil in poslal je "Poslano", kjer se pridruša. da ni v nikaki zvezi z dopisi. Podala sta si roke Lapajne in "Narod"! Toda vsa njegova "Poslana" ne izbrisejo Lapajnetovih besed, ko se je bahal, da je on pisal v "Narod". Z njim se pripraviti bi bilo tedaj neumno, ker enkrat trdi in vsi imajo opravico njega za očeta lažnjivih dopisov iz Cerklj, v "Narodu" pa taji. Ko bi nam hotel g. Lapajne povedati vzrok tajeja! Mogoče bomo mi! G. Lapajne še ne neha z "vizitirango" šolskih otrok v šoli. Pred par dnevi so morali zopet otroci sleči srajce, ali so umiti ali ne. Otroci se že boje zaradi tega iti v šolo. Ali šolske oblasti nič ne vidijo? Priporočamo to stvar najtopleje našim poslancem, da se pohujšanje vendar enkrat odpravi! Zelo vestno se držita g. nadučitelj Kmet in Lapajne zadnje prepovedi o raznašanju pol. časnikov po šolskih otrocih.

G. Kmet je pozabil, da je pred letom pošiljal zamani "Narod" po šolski mladini na dom, in je začel neusmiljeno zupirati otroke, ki so jim starši naročili, naj prinese "Slovenca" domov od izobraževalnega društva. Junak v tej stroki je pa g. Lapajne. On je 4. t. m. grozil dečku, ki prvo leto obiskuje šolo, da ne sme nositi domov "Slovenca". Ker je pa deček trdil, da mu oče ukažejo, da ga mora prinesiti, razjaril se je g. Lapajne tako, da je peljal dečka k orožnikom, ki naj bi menda naznanili očeta, ki zahteva pokorščino od sina. Seveda so bili orožniki bolj pametni, in so učitelja poučili, da to ne spada v njihovo področje.

Koroške novice.

k **Italijani prihajajo.** Dne 27. t. m. se je peljalo mimo Pontafija v Avstrijo 2000 laških delavcev. Vsak dan jih sedaj prihaja cele trume.

k **Podljubelj.** Jakob Hafner, p. d. Lajčihar v Gozjah je 28. t. m. tiral kravo s teletom iz Kranja čez Ljubelj. Kake pol ure nad Podljubeljem pa ga zadene nesreča, da mu zdrči tele v kakih 250 m. globoki prepad. Ves žalosten in prestrašen zleze za živajlo, toda kako se prestraši, ko zraven teleta najde ležati še mrtvega človeka. Kdo da je, še ni prav dognano, ker ga ni mogoče natanko spoznati, soditi pa po beraški malhi, moki in kosih kruha, ki so ležali krog njega, je ponesrečenec najbrž berač Janez Stiblar iz Zapotnice, kojega njegova hči že čez mesec dni pogreša. Starček je gotovo počival na kamenu ob cesti, zadremal, v spanju zgubil ravnotežje in strmo-glavil v globočino. Pokopan bo na podljubelskem pokopališču.

k **Duhovske vesti.** Razpisana je župnija Žabnica do 28. aprila, župniji Berneca in Globasnica pa do 5. maja. — Prezentiran je na župnijo Trbiž č. g. Valentin Kraut.

k **Gozdanje** že zaraditega ležijo vladi v želodcu, ker so "pravičnosti in po-stavnosti" predzadnjih občinskih volitev

prišle pred dunajsko najvišje sodišče. Okr. glavarstvo v Beljaku, vlada v Celovcu in županstvo na Gozdanjih so se "pomenjkovali" in "razvrševali gradivo in podatke" eno celo leto ter se "dobro zavita" poročila poslali na Dunaj. Najvišje sodišče je dobro uvidelo upravičenost pritožbe. A koroške instance so se požurile za hrbet Oraž-Dobrnjak Lemežev, in nadsodišče je zavrglo pritožbo iz — formalnega vzroka, češ, tožnik nima v rokah postavnega pooblastila od strank, o katerih govori v pritožbi! Po dobrih dveh letih je prišel vladni Salomon z Dunaja. To se je zgodilo pri predzadnjih volitvah. Najlepše pa je bilo šele pri zadnjih občinskih volitvah na Gozdanjih dne 22. decembra 1904. Prekluzivni obrok za reklamacije je "prebrisani" župan določil skozi osem dni od 22. do 30. novembra. Vsak z vsakdanjo pametjo obdarjeni zemljan bo 30. novembra smatral kot zadnji, za reklamacije veljavni dan reklamacijske dobe. Dne 30. novembra torej vložimo dober ducat reklamacij. "Prepozno, danes je že deveti dan," je zagrmel vaški paša in mi smo seve šli k okrajnemu glavarstvu ter smo zahtevali, naj ali izpoznaajo zavržene reklamacije kot pravečasno vložene ter jih uvažujejo, ali pa določijo nov obrok. Kaj pride? Beljaško okrajno glavarstvo zavrže pritožbo, češ, reklamacije so res bile prepozno vložene, obrok se konča, kakor kaže odlok na občinski deski (?) z 29. novembra. To je bila očitna neresnica. Mi se pritožimo na vlado ter smo namignili, da je bilo okr. glavarstvo napačno informirano. Vlada nam priziv kratkomaško kmot nepostaven zavrže. Volitve so se medtem vršile; nemčurji so zmagali, ker so nam naše reklamacije tako "postavno" zavrgli. Zoper izid volitev smo vložili 13 dolgih strani vzklica. Vlada ga je zopet zavrgla in v odloku povdarja, da je bilo izrecno na občinski deski nabito, da je prekluzivna doba samo do 29. novembra (cela župnija ve, da je stalo do 30. novembra), da trdila celo, da smo mi sami v prizivu trdili, da je 29. zadnji dan za reklamacije! Tako se delajo volitve na Koroškem!

Ciril - Metodove biškote

zahtevajte slovenski rodoljubl v vsaki prodajalni in pekarni. Ti piškoti so najboljši.

Narodila aprajama družini založnik B. Škerl, Sv. Ivan pri Trstu.

672 3—1

Enonadstropna hiša

z velikim sadnim in zelenjavnim

vrtom kakor tudi gospodar-skim poslopjem

se takoj proda.

Več pove upravništvo "Slovenca".

Krepak deček

1 1/2 leta star išče vzgojiteljev. Ponudbe s pogoji naj se določijo pod "Mladost" poste restante Reka (Fiume). 671 3—

2 **stanovanji** s 4, ozi-roma 3 sobami, vsemi pritliklinami in uporabo pralne kuhinje oddasta se s 1. avgustom t. l. v hiši Kolodvorske ulice št. 11. Natančneje pri hišnem posestniku ravnotam.

Krojaški pomočnik

se takoj sprejme pri

Ivan Koviču, krojaču v Novem Vodmatu št. 54. 670 3—1

Slamniki in klobuki

se sprejmejo v snaženje in moderniziranje.

Resljeva cesta 22, I. nadstropje.

493 7—7 C. Brilli.

Velikozalogo absolutno zajamčeno.

pristnega vina

priporočano opetovano od knezoškof. ordinarijata ljubljanskega p. n. vlč. gg. župnikom za mašna vina, ima

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Izborna kvaliteta; belo po 40, 45 in 50 kron, rdeče po 30 do 40 kron postavljeno v Postojno ali Ajdovščino. Izpod 56 litrov se ne oddaja; na debelo po dogovoru ceneje. Prevara izključena, ker je klet pod nadzorstvom dekana vipavskega. 1731 25

V zalogi je tudi **tropinsko žganje.** Zadruga pri večjih naročilih izjemne cene,

Za obilne naročbe se priporoča:

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Že skozi 19 let

boleham na želodcu. Po poskušajah z različnimi zdravili sem začel leta 1896. rabiti Vašo

tinkturo za želodec,

ki mi je vedno prav dobro služila kot učinkujoče zdravilo, pa ne le meni, ampak tudi raznim boleham osebam, katerim sem jo podaril. Zato jo najtopleje priporočam vsakomur, ki trpi na želodčni bolezni. 790 50—47

Friderik Repolusk,

župnik v St. Vidu nad Valdekom, p. Miesing, 16. dec. 1903.

Resnici čast!

Vaše "Železnato vino" se mi je pri mnogoteri, večletni uporabi v svoji družini, kakor pri drugih obično izborni obneslo. Prav posebno je bil njega učinek očividni pri slabokrvnih, pri osebah oslabiljenih prebavi in nerednem krvotoku ter podobnih defektih. Zato morem Vaše res izborni železnato vino iz lastne večletne izkušnje v enakih in podobnih slučajih vsakemu kar najtopleje priporočati!

Anton Žnidaršič,

župnik pri Bolji cerkvi, p. St. Jernaj, Dolensko 1. marca 1904.

Naročila vsprejema protl povzleži in točno izvršuje odlikovani lekarnar G. PICCOLI, Ljubljana lekarna "Pri angelu", Dunajska cesta, dvorni založnik Njihove Svetosti papeža.

Podučen ribarski tečaj.

Dne 15. in 16. aprila t. l. se bo poučevalo o ribarstvu v postrvskih in račjih vodah v ribarskem zavodu na Studencu pri Mar. Dev. v Polju. Za vdeležbo se je zgledati do 6. aprila t. l. pri načelniku ribarskega okrajnega odbora, notarju dr. Vok-u v Ljubljani. 566 2—2

IŠČE SE GOSTILNA

NA RAČUN. Tudi se lahko varščina položi. 633 3—3 Izve se pri upravništvu tega lista.

Leopold Tratnik

pasar v Ljubljani

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom, svojo veliko zalogo **cerkvenih posod in orodja.**

Slavnemu občinstvu pa električna **svetila** in druge kovinske izdelke n. pr.: **križe, sv. razpela** v raznih velikostih, **podobe i. t. d.**

● Priporoča se za obila ●

□ □ □ naročila! □ □ □

182 20—15

Dr. Démeter vitez Bleiweis - Trsteniški

se je povrnil.

669 1—1

Kat. bukvarna v Ljubljani

priporoča:

Postne pesmi

za mešan zbor in orglje zložil P. Hugolin Sattner ord. ff. Min.
Cena: partitura po pošti K 1'60, partitura in glasovi po pošti K 3'20,
vsak posamezen glas 40 vin.

Častito predstojništvo frančiškanskega samostana je izročilo „Katoliški Bukvarni“ tudi naslednje skladbe v prodajo in razpošiljanje:
Slava Jezusu. Pesmi na čast božjemu Izveličarju za mešan zbor, deloma z orgljami. Izdal P. Hugolin Sattner. Partitura in 4 glasovi brez poštne K 3'—, posamezni glasovi po 25 vin., po pošti 30 vinarjev več.

Slava Bogu. Cerkvene pesmi. Za mešan zbor izdala in založila P. Angelik Hribar in P. Hugolin Sattner.

I. zvezek: **Dvajset mašnih.** Cena partituri in glasovom s poštino vred K 3'40.

II. zvezek: **23 Marijinih.** Cena partituri in glasovom s poštino vred K 3'—.

Venček Mariji. Napevi za Marijino družbo. Zložil P. Angelik Hribar. Drugi zvezek. Cena partituri s poštino vred K 1'25. Vsak glas 35 vin.

Missa „in honorem s. Antonii Paduani“ ad IV. voces inaequales. Auctore P. Angelico Hribar. O. M. Cena partituri in štirim glasovom s poštino vred K 2'20.

Katoliška bukvarna v Ljubljani.

Lak, kovinasti, mrzel uporabljen v poljubni
v zalogi pri tvrdki **BRATA EBERL** v Ljubljani, Frančiškanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 524 23 11—9

Automatični aparat

za poduk kanarčkov (Harcev) je poceni na
prodaj pri **Ivan Rozman-u** v Planini. 620 3—3

Knjigarna

J. Krajec nasl.

v Rudolfovem

priporoča iz lastne zaloge

spise Krištofa Šmida.

Do sedaj so izšli sledeči zvezki:

- I. zvezek: **Ljudevit Hrastar.** — Golobček. Posl. P. Hugolin Sattner. (Drugi natis.) Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- II. **Jozafat, kraljevi sin Indije.** Posl. P. Flor. Hrovat. (Drugi natis.) Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- III. **Pridni Janezek in hudobni Mihec.** Posl. F. Flor. Hrovat. Mehko vezan 80, trdo 1 K.
- IV. **Kanarček, Kresnica, Kapelica v Gojzdu.** Posl. P. Hugolin Sattner. Mehko vezan 40, trdo 60 v.
- V. **Slavček.** — Nema deklica. Posl. P. Flor. Hrovat. Mehko vezan 40, trdo 60 v.
- VI. **Ferdinand.** Poslovenil P. Flor. Hrovat. Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- VII. **Jagnje.** — Starček z gore. P. Flor. Hrovat. Mehko vezan 70, trdo 90 v.
- VIII. **Pirhi.** — Ivan, turški sóženj. — Krščanska obitelj (družina). Posl. P. F. Hrovat. Mehko vez. 60, trdo 80 v.
- IX. **Hmeljevo cvetje.** — Marijina podoba. Posl. P. Flor. Hrovat. Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- X. **Ludovik, mladi izseljenec.** Posl. P. Flor. Hrovat. Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- XI. **Najboljša dedščina.** — Leseni križ. Posl. P. F. Hrovat. Mehko vezan 40, trdo 60 v.
- XII. **Roza Jelodvorska.** — Izdalo Katoliško tiskovno društvo v Ljubljani. Mehko vezan 60, trdo 80 v.
- XIII. **Sveti večer.** Posl. Fr. Salezij. Mehko vezan 60, trdo 80 v.

Spisi Krištofa Šmida se bodo nadaljevali. Name-
njeni so naši mladini ter so bili čestokrat pri-
poročeni od raznih strani. Primerni so kot darilo
ob vsaki priliki, zato je tudi na zahtevanje ve-
— zemo v primerno obliko. —

Javna dražba.

V konkurzno maso gosp. Ivana Auerhammer-ja spadajoče kramar-
sko blago in prodajalnična oprava v prodajalnici hiš. št. 26 v Kolodvorskih
ulicah se bode

dné 4. aprila 1905

in če potrebno tudi v prihodnjih dneh v uradnih urah od 9.—12. ure do-
poldne in od 3.—6. ure popoldne po javni dražbi prodajalo, k čemur se
vabijo kupovalci.

616 3—3

Konkurzno upravlništvo.

Boštanjaska grajščina

pri Radni na Kranjskem, p. Sevnica pri Zidanem mostu

bode dne 6. aprila letos ob 10. uri dopoldne proda-
jala na **javni dražbi** 40 glav goveje živine, namreč:
bika, krave, vole in mlado živino; 1 konja, 2 velika
mrjasca čiste jorkširske pasme in 3 breje svinje.

Grajšina odproda tudi večjo množino krompirja, repe
in pese.

623 2—2

Dražbeni razglas.

Povodom razširjenja enorazrednice v dvo- oziroma v trirazrednico na **Dovjem**,
se bode sedanje **šolsko poslopje** vzdignilo za eno nadstropje. V svrhu oddaje stav-
benih del vršila se bode

v **torek, dné 18. aprila 1905** ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopiju na **Dovjem**
ofertna obravnava.

634 3—2

Stavbena dela so proračunjena:

1. zidarska in težaška dela	7025'98 K
2. tesarska dela	1889'08 „
3. kamnoseška dela	8'10 „
4. mizarska, steklarska in ključavničarska dela	1822'04 „
5. pleskarska dela	101'02 „
6. lončarska dela	319'48 „
7. slikarska dela	48'— „
8. za osnaženje poslopja in druge malenkostne poprave po zaračunjenju	86'30 „
skupaj	11.300'— K

Vsak ponudnik mora vložiti 100/0 varščine. Načrti, troškovniki in stavbeni pogoji
razgrnjeni so pri krajnem šolskem svetu na **Dovjem** v šoli do dneva ofertne obravnave
na splošni vpogled. Krajni šolski svet si pridržuje pravico, da ni zavezan oddati stavbo
najcenejšemu ponudniku. Vsa stavba se bode oddala le **jednemu** ponudniku.

Krajni šolski svet na Dovjem,

dné 29. marca 1905.

V velikonočni dôbi primerno berilo!

Katoliška bukvarna v Ljubljani

je založila

— novo izredno mično povest: —

Spillmannove povesti IV. zvezek

„Praški Judek“.

Prevél Josip Volc.]

Skrít biser med p. Spillmannovimi povestmi je nedvomno njegov „Praški Judek“ (Der
Judenknecht von Prag). Sloveči pisatelj sam je zbiral prevode tega delca; tudi slovenskega
prevoda je želel nekaj iztisov. Ni ga čakal. Umrl je p. Spillmann pred nekaj tedni. Naj
mu ohrani ta knjižica vsaj skromen spomin med Slovenci. Kdor ljubi res mično berilo,
nudi mu ga ta povest. Seznanil se bo z najyno-preprostim, preskrbnim patrom Sebaldom
iz kapucinskega samostana na Hradšinu. Čul bo o genljivem in strahotnem dogodku, ki
se je pripetil v Pragi leta 1701 v sv. postnem in velikonočnem času. Gledal bo v globine
neusmiljenega očetovskega srca in hkrati občudoval junaško velikodušnost malega Abela,
otroka Marijinega, kakó ga vodi ljubi Bog po obilem trpljenju in pravcatem križu do
čudežnega poveljanja. Ime gospoda pisatelja-prevajavca je porok, da so ohranjene tudi v
prevodu vse vrline izvirnika.

To povest bo bral vsakdo z zanimanjem, posebej jo priporočamo članom Marijinih
družb in izobraževalnih društev, dalje šolski mladini in knjižnicam.

Zbirka obsega dosedaj naslednje zvezke:

- I. zvezek: **Ljubite svoje sovražnike.** Povest iz maorskih vojsk na Novi
Zelandiji.
- II. zvezek: **Maron, krščanski deček z Libanona.** Povest iz časov zad-
njega velikega preganjanja po Druzih.
- III. zvezek: **Marijina otroka.** Povest iz kavkaških gorâ. 635 2
- IV. zvezek: **Praški Judek.** Povest.

Vsak zvezek te zanimive zbirke velja 40 vin., trdo vezan 60 vin. Knji-
žice se dobé tudi v finejših vezih.

Vsa ta zbirka Spillmannovih povesti se dobiva v **Kat. bukvarni**
v Ljubljani, kakor tudi v **knjigarni J. Krajec nasl.** v Novem mestu.